

ע"פ 5415/13 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5415/13

לפני:
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט מ' מזוז

פלוני

המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב
מיום 24.06.2013 בתפ"ח 49352-05-12 שניתן על
ידי כבוד השופטים: גלעד נויטל, מאיר יפרח, גיליה רביד

(12.2.15)

כ"ג בשבט תשע"ה

תאריך הישיבה:

עו"ד גלית בש

בשם המערער:

עו"ד שרית משגב
מר פיווי מהרי

בשם המשיבה:
מתורגמן לשפה הטיגרית:

פסק-דין

השופט י' דנציגר:

1. לפנינו ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בתל-אביב מיום 24.6.2013 בתפ"ח 49352-05-12 (השופטים ג' נויטל, מ' יפרח, וג' רביד) בו הושטו על המערער - לאחר שהורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון, בביצועה של עבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 - 13 שנות מאסר (בניכוי ימי מעצר), מאסרים מותנים, פיצויים למתלוננת בסך 40,000 ש"ח וקנס בסך 1,000 ש"ח (או 30 ימי מאסר תמורתו).

2. לפי כתב האישום המתוקן, בין המערער לבין המתלוננת - שהגיעו מאריתראה לישראל דרך מצרים, כשלושה חודשים עובר לאירוע נשוא כתב האישום - הייתה מערכת יחסים רומנטית עוד באריתראה, אך זו הגיעה לקיצה כשהתברר לאמה של המתלוננת שיש בין המערער לבין המתלוננת יחסי קרבה משפחתיים. ביום 15.5.2012 הגיע המערער לבר שאותו מנהלת אמה של המתלוננת, הממוקם ברחוב ארלינגר בתל-אביב, כשבגדיו חבויה סכין קצבים שאורך להבה כ-20 ס"מ, בה הצטייד מבעוד מועד. בשלב כלשהו תפס המערער את ידה של המתלוננת ומשך אותה לפינת הרחובות ארלינגר - פיין, חרף מחאותיה ומאבקה בו במטרה להשתחרר מאחיזתו, כשבידו הסכין. תוך כדי המאבק החל המערער לדקור את המתלוננת דקירות רבות בגבה, בבית החזה, בזרועה, בידה ובצווארה. המתלוננת התמוטטה ארצה על הכביש ואיבדה הכרתה. המערער נוטרל על ידי צוות אנשי הפקה שנכחו סמוך למקום והיו עסוקים בהסרת סרט. בבית-החולים, אליו הובלה המתלוננת כשהיא במצב אנוש, נאלצו הרופאים לפתוח את בית החזה שלה לצורך עצירת הדימום ולכרות את כלייתה הימנית.

3. מתסקיר נפגעת עבירה שהונח לפני בית המשפט המחוזי עולה כי המתלוננת נאלצת להתמודד עד היום עם הנזקים שהסבו לה דקירות הסכין - היא חשה כאבים בחתכים, סובלת מצליעה ברגל ימין, מהעדר תחושה באזור הצלעות וכן מפגיעה עצבית ביד ימין. הצלקות הרבות והבולטות בגופה פוגעות בדימוי הגוף שלה וגורמות לה להתבייש ללבוש בגדים קצרים. היא נמנעת לחלוטין מיציאה לבילוי חברתי, בין היתר בגלל המבוכה לחשוף את המוגבלות הפיזית שלה. בנוסף, למתלוננת נגרם נזק משמעותי כתוצאה מהפגיעה בכושר העבודה שלה. כמו כן נגרמו לה פגיעות נפשיות ניכרות בשל האירוע. הומלץ לגזור על המערער עונש שייתן ביטוי לחומרת הפגיעה והנזקים שהסב למתלוננת, לרבות תשלום פיצוי.

4. מחוות דעת פסיכולוגית אודות המערער שהונחה לפני בית המשפט המחוזי עולה כי המערער היה נתון בסערת רגשות ומצוקה נפשית קשה לאחר שאמה של המתלוננת סירבה לאפשר את המשך הקשר בין השניים ולתת לו לדבר עימה, ולאחר שהודיעה לו שבתה עתידה להינשא לגבר אחר.

את הדקירות ביצע לטענתו לאחר שאיבד את עשתונותו. על פי חוות הדעת הוא מבין את חומרת מעשיו. לפי חוות הדעת יש לבחון את המקרה המצער על רקע המתח והמצב הנפשי הרעוע שבו היה שרוי המערער בעת שנודע לו שהמתלוננת מיועדת להינשא לאחר. הלחץ הרב שבו היה נתון ומצבו הנפשי השפיעו על יכולתו לשליטה עצמית והובילו להתנהגותו האימפולסיבית.

5. בטיעוני המאשימה לעונש עתרה המאשימה להשית על המערער עונש מאסר ממושך, ברף העליון של מתחם העונש ההולם, שאותו הציבה על בין 12 ל-18 שנות מאסר. הודגשו, התכנון מראש, האלימות הקשה, והפגיעות הקשות שנגרמו למתלוננת, חלקן עמוד 2

בלתי הפיכות. בטיעוני ההגנה לעונש עתרה ההגנה להשית על המערער עונש מאסר ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, שאותו הציבה על בין 5.5 ל-9.5 שנות מאסר. הודגשו, עברו הנקי של המערער, גילו הצעיר יחסית, לקיחת האחריות על ידו, ההודאה כבר בשלבים הראשונים של ההליך הפלילי, העובדה שחסך מהמתלוננת את הצורך להעיד, מכלול נסיבות חייו הקשות ותקופת המאסר הקשה אותה הוא צפוי לעבור בשל היותו תושב זר ונעדר משפחה ותמיכה בארץ.

6. לאחר שעמד על מכלול השיקולים הרלבנטיים קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש ההולם את המקרה דנן נע בין 10 ל-15 שנות מאסר בפועל. לאחר ששקל את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה קבע בית המשפט כי עונש המאסר צריך שיעמוד על 13 שנים. כן הושתו על המערער שאר העונשים המפורטים ברישא.

7. בערעורו טוען המערער - באמצעות באת כוחו, עורכת דין גלית בש - ששגה בית המשפט המחוזי עת הטיל עליו עונש מאסר ממושך, וכשלא ניתן משקל רב יותר לנסיבותיו האישיות ולמצוקתו, כפי שהן עולות מחוות הדעת הפסיכולוגית שהוגשה לעיונו של בית המשפט. עוד נטען כי שגה בית המשפט כשלא ייחס משקל לכך שהמערער הוא תושב זר ללא משפחה, ועל הקושי שאותו הוא עתיד לחוות כאסיר נוכח עובדות אלה. המערער מוסיף וטוען כי שגה בית המשפט כשקבע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 10 ל-15 שנות מאסר, תוך שהוא מפנה לפסיקה של בית משפט זה - אף מעבר לזו שאליה הופנה בית המשפט המחוזי - ממנה ניתן ללמוד על מתחם נמוך יותר ועל ענישה מקילה יותר מזו שנקבעה בעניינו של המערער. כן טוען המערער כי אף בתוך המתחם שנקבע על ידי בית המשפט, היה מקום להציב את עונשו ברף הנמוך של המתחם. במהלך הדיון לפנינו הציג המערער תעודות שונות המעידות על השתלבותו בקורסים שונים ובפעילויות מרכז החינוך בכלא בהם השתתף במהלך תקופת מאסרו, שיש בה - לטענתו - כדי להעיד על כך שהמעשה שעשה אינו מאפיין אותו. לסיום מפנה המערער לעברו הנקי, להיותו אדם נורמטיבי, להודאתו במיוחס לו ולחרטתו ועותר להקל באופן משמעותי בעונשו.

8. המשיבה - באמצעות באת כוחה, עורכת דין שרית משגב - טוענת כי יש לדחות את הערעור. לטעמה אין מקום לאפשר למערער לתאר את האירוע כמקרה של אהבה שנזנחה. תסקיר נפגעת העבירה מתאר מערכת יחסים שונה בתכלית. לטענתה נדקרה המתלוננת, כבת 17 ביום האירוע, קרוב ל-20 דקירות על ידי המערער ונגרמו לה נזקים קשים. המשיבה הגישה לעיונו פסקי דין בהם הושתו על נאשמים, במקרים שנסבותיהם דומות לנסיבות המקרה דנן, עונשים של 12 ואף 13 שנות מאסר, וטענה כי פסקי הדין שעליהם מבקש המערער להסתמך אינם מסייעים לו, בין היתר נוכח נסיבותיהם המיוחדות.

9. אין בידנו לקבל את הערעור. אכן, תקופת המאסר שהושתה על המערער בבית המשפט המחוזי היא ארוכה, אולם ענישה זו היא תגובה הולמת לחומרת מעשיו. המערער פגע במתלוננת, באמצעות סכין קצבים שאורך להבה כ-20 ס"מ בה הצטייד מראש, תוך שהוא נוקט באלימות ברוטאלית ופועל מתוך כוונה מיוחדת להסב למתלוננת נכות, מום או חבלה חמורה. אין מקום לקבל את טענת המערער לפיה פעל מתוך מצוקה או אבדן עשתונות. המערער הגיע למקום בו נמצאה המתלוננת מתוך כוונה להתעמת איתה על ש"העזה" לסרב ולהמשך הקשר הרומנטי עמו. אך בנס - ובזכות התערבותם של אנשי צוות הצילום שעבדו בסמוך - לא הסתיים האירוע במותה של המתלוננת. אנו עדים פעם אחר פעם לתופעה המחרידה של תקיפה אלימה של נשים על ידי בני זוגם, מזומנות אך בשל רצון להפסיק את הקשר הזוגי. תרומתה של מערכת בתי המשפט לביעורה של תופעה זו מתבטאת בהטלת עונשי מאסר ממושכים על העבריינים. כך עשה בית המשפט המחוזי במקרה דנן ואין אנו רואים מקום להתערב בהכרעתו, אף לאחר שהבאנו

בחשבון את העובדה שהמערער הינו תושב זר ואין לו משפחה בישראל שתסייע לו לצלוח את תקופת המאסר הממושכת שהושתה עליו.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ז בשבט התשע"ה (16.2.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט
